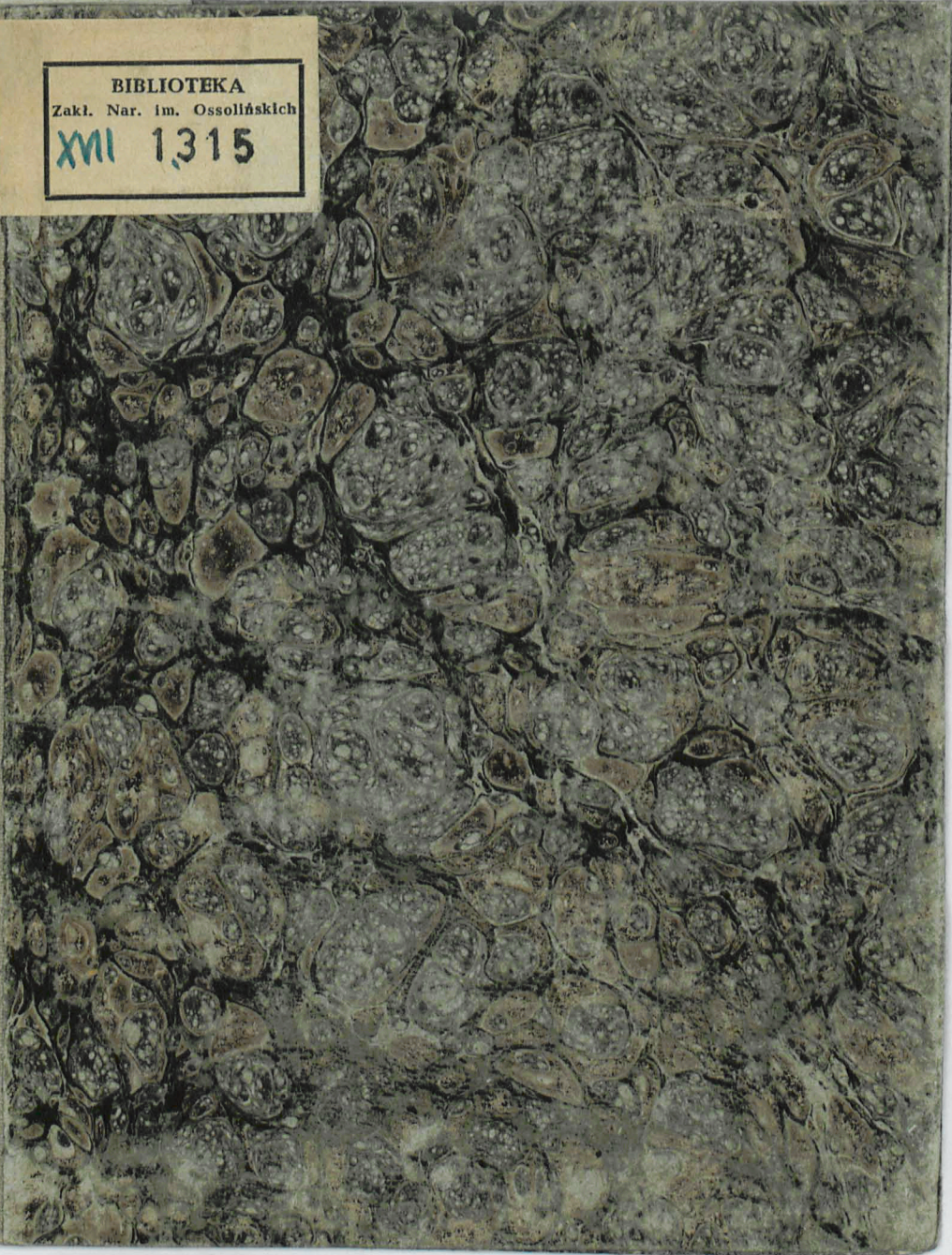

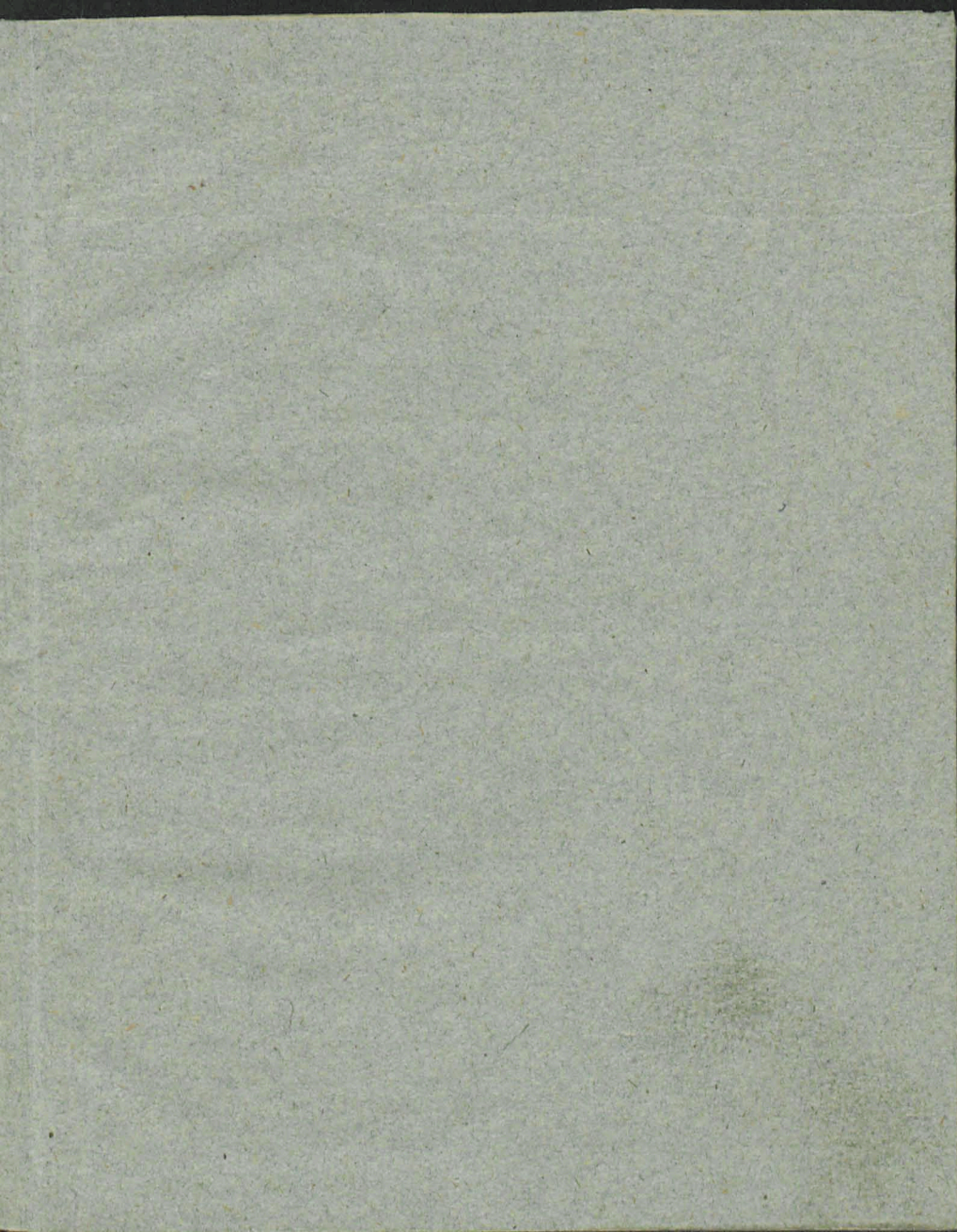
BIBLIOTEKA

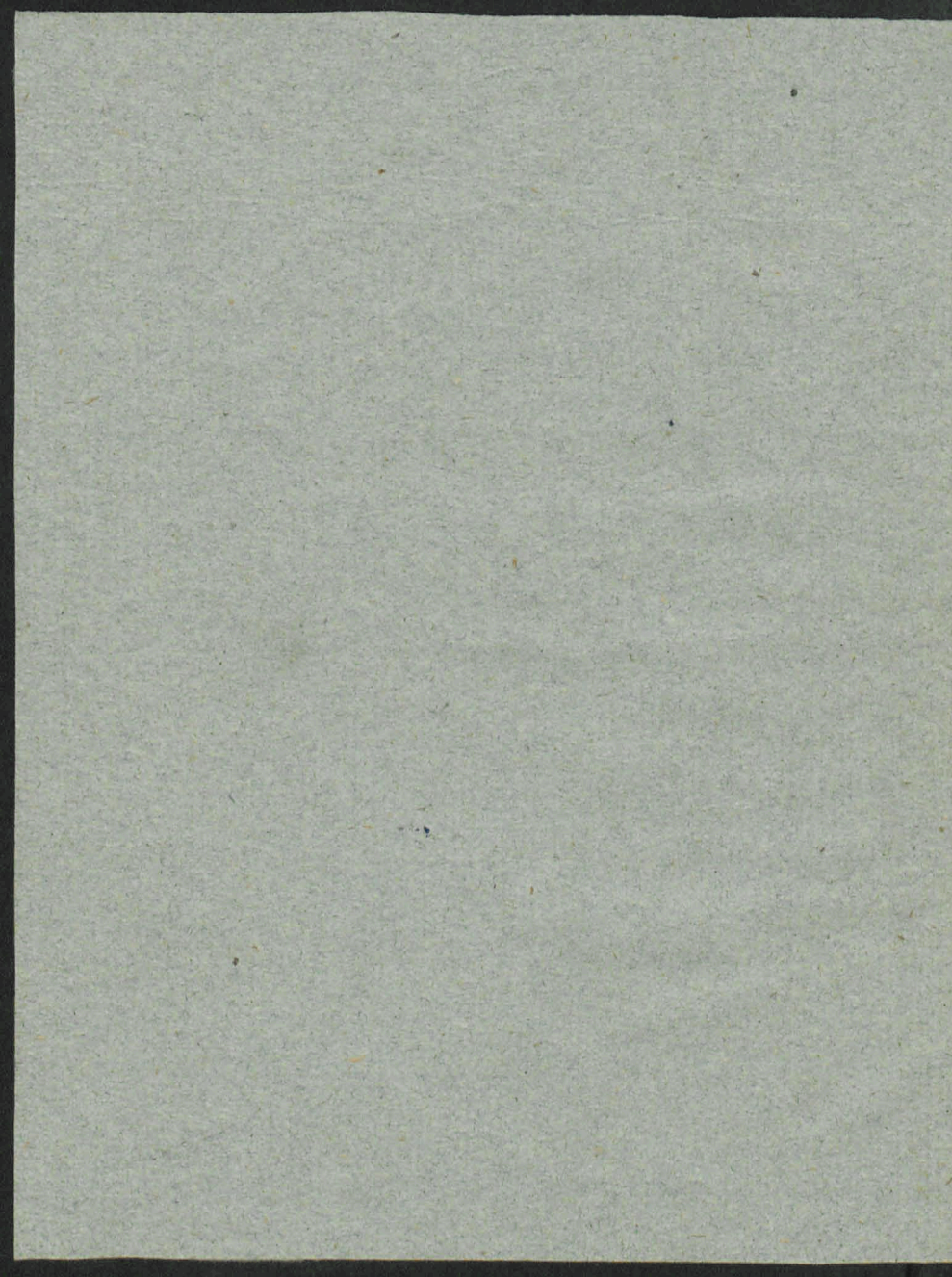
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVI 1315

11

E L E G I A ¹²

NA POGRZEB

WIELMOZNEY PANNY
JEY MOSCI PANNY ZOPHIEY
SIENIAWSKIEY

PODCZASZANKI KORONNEY.

W ZAMOSCIV

W Drukárni Akadémiey, drukował Chryztoph
Wolbrameczyk, Roku Páńskiego 1617.

4.041

F L E G I A

У К Р О Г Р Е Б

WIELKOMONETA PANNY

BY GOSCI PANNY SOPHIE

215 NIA W 2 K I E T

POCZASZAKI KAZONNY

XVII - 1315 - II

W Drukarni Akademickiej, ul. Krakowska 11
Wolbromski, Rok Pański 1914

1914

E L E G I A

NA POGRZEB

WIELMOZNEY PANNY

IEY MOSCI PANNY ZOPHIEY

S I E N I A W S K I E Y

POCZASZANKI KORONNEY.

MUżo, záley sie łzami : y ręku łamania
 Nie zaniechay / y w łosow ná głowie tarcánia.
 Przysoń wśytkich łamentow / wśytkich płáčow rzewnych.
 Y nárzekay ná kresy lat luźkich niepewnych.
 Umárlá nam ZOPHIA / krwie Sieniáwskicy plemie :
 Y uż iá dśis nieżywą kládkiemy do śiemie.
 Umárlá w niedorzáłym wieku. ácz dśielnością /
 Acz piękny mi postepki / piękną rostopnością /
 Wśyśtkie wyronnywáá pániénki doyrzále :
 Ale ráne owoce nie bywáią trwále.
 Wśyśtko w nicy ráno było ; cnoty ráne wśelkie ;
 Miłość ku Pánu Bogu / nabożeńśtvo wielkie /
 Wślyd / pokorá / śtáteczność / skłonność ku káżdemu ,
 Rozmowá nie pierzchliwa , podobná cichemu

Strumienioni, gdy płynie w brzegach nieskálitych,
Y wsem w obecz dostacza swych napoion czystych.
Do takich obyczajow, ktore w sobie miała!

Podobno od gládkości przyczyniona chwala
Zágásnie, lubo sie tak slíczná vrodčila!

Ze Anyołom / nie ludziom podobnieysza była.

Lecz sie tá w proch rozsypie / y onę rumiána

Twarz proch rostoczy, tylko kosteczki zostána

Nágie, gole; y te w proch postapia zá láty,

Ani vnikną wiekow smiertelnych vtráty;

Aż ie trábá ogromna sądu ostátniego

Obuđi, y przywieđie do stanu piernwszego.

A cnotá y niewinność duše swiatobliney,

Tá nigdy nie podlega smierci zázdrošcivey;

Ale wiecznie w pokoiách niebieskich przebywa,

Y oblicza Páńskiego ná oko záżywa:

Ktoremu nie zrownáią sloneczne iáśności,

Nie zrownáią wesela / y wšytkie rádości.

Cna mátko / nie tákiš iey posag gotovála,

Tys sie po niey przyiaciól nowych špodkiewála,

Špodkiewálaš sie pozney stárošci podpory;

Teraz tylko smutek maš z vkocháney cory,

Pátršac ná nie nieżywa. gđie one vklony?

Gđie one slíczne słowá? gđie všmiech piešzony?

Gđie

Gdzie postuśenstwo? którym za serce chwytała
Miłe rodzice, y znak niemylny dawała,
Ze ie miała wielkiemi zdozić vciechami,
Y dom świetny wystawić pięknemi wnukami.
Człowiek tak, Bog inaczej; wśytko ku lepszemu,
Kto sie rozumem rządzi; we wśytkim sie iemu
Poddaje: bo y przeczyć trudno wśechmocności,
Y nieślucha o Bożkiew wątpić opatrności.
Ktory, iak wśytko stworzył, tak y wśytkim władnie,
Bez iego rozrządzenia włos z głowy nie spądnie.
Jednym życia pozwała aś do śivey skronie,
Drugich bierze w powiciu v mátek ná łonie.
Trudno sądzić co lepiej. ma swoje przysmaki
Długi wiek, ma y krotki. kres wśytkich iednak
Czeka; umiera młody, umiera y stary.
Zywśy nadłużej, przecię przydzie wsieć ná máry.
Moim zdaniem, kto precey zawod ten odprawi,
Ani sie światá tego blendami zabawi.
Ani wraży weźmie w całej niewinności,
Szczęśliwśy, niś kto wieku pelen do sytości;
A wespół pelen ludzkich vpadkow škodliwych,
Zá ktore wpada pod kaśń sądow Bożkich mścinych.
Bowiem o niewinności wątpić nie potrzeba,
Ze záraz prostą drógą przenika do nieba.

Y miey-

miejsce otrzymywa pospołu z Anyoły,
Y wiekom wiecznie żywot prowadzi wesoly.
o sie y tey, co ia dziś do grobu kładziemy,
Niewatpliwie dostało: prozno iey płaczymy,
rozno stroiemy grubych żałob vbierania,
Prozno smutnych zoltarzon czyniemy śpiewania:
us oná w niebie wiecznych pokoiow zażywa,
Jusz oná w maieście Pániskim odpoczywa.
Ani od nas ratunkow żadnych potrzebuie,
Ráctzey nas grzesznych swoią przyczyną rátuie.
A gmin wszystek niebieski pomaga iey tego,
Y gniewu przeciwno nam vnnieysza Boskiego.
vpicie kwiećcia ná trunne, wieńce zawieszaycie,
A piosneczke wesolą co raz powtarzaycie.
hwalcie niewinne dciatki, chwalcie Páná swego,
Niewinne dciatki wielbcie imię święte iego.
ciech imię święte iego będzie vvielbione,
Teraz, y potym, y ná wieki nieskończone.
A ty vczony mistrzu, kámień mármurowy
Postaw: y ná nim wydróß nagrobek takowy.

OPHIA TV SIENIAWSKA LEZY POGRZEBIONA,
IESZCZE W NIEWINNYM WIEKV DO NIEBA
WNIESIONA.

NIE

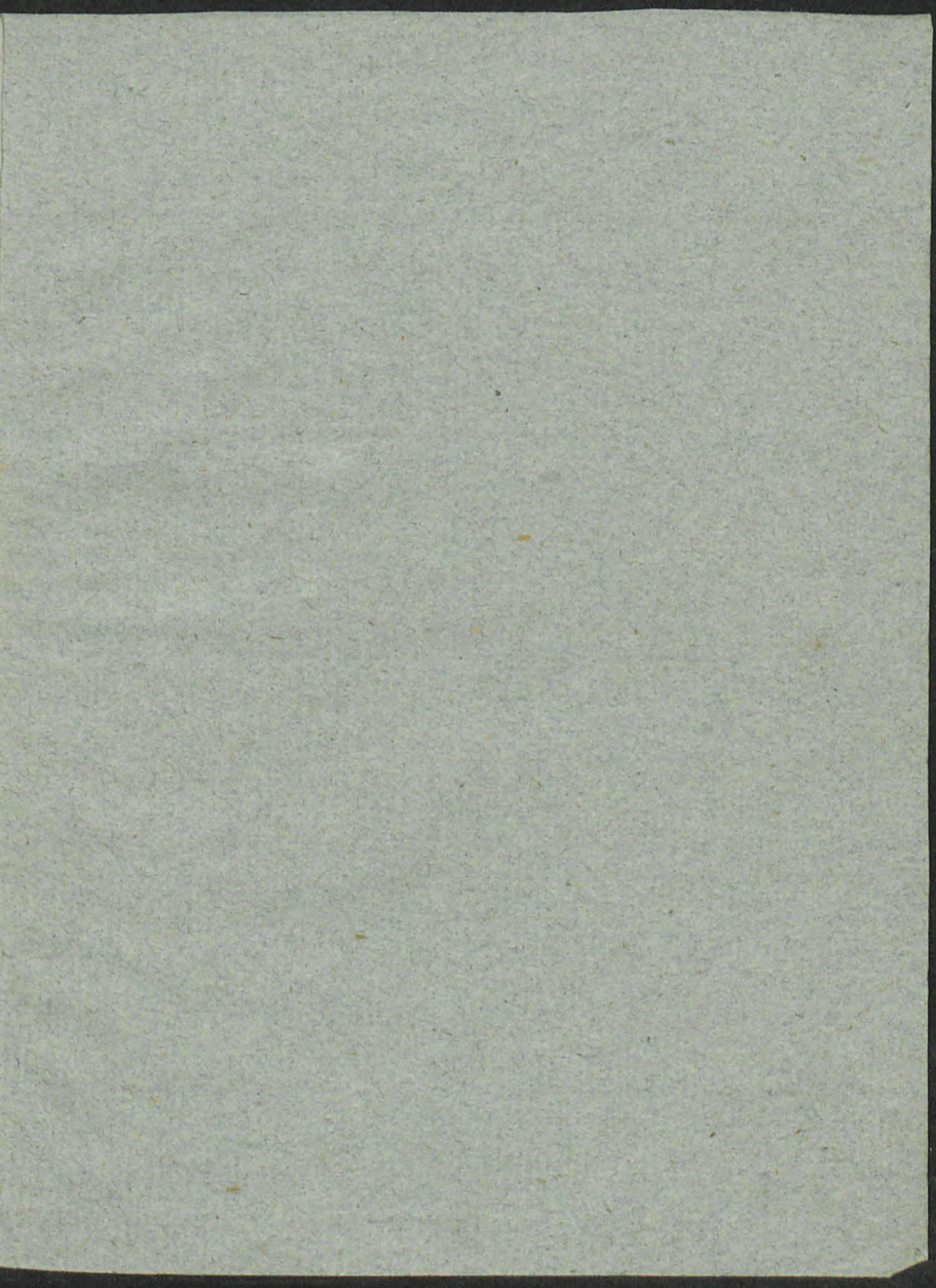
NIE ZALVIE ZE SWIATA NIEWIELE ZAZYLA,
ZA WIEK SMIERTELNY, ZYWOT WIECZNY
FRYMARCZYLA

Simon Simonides pisał Roku 1617.
w miesiącu Czerwcu.

Ex Libris Thomae
Majorsycki

Ex Libris

Culeg
12

5491

6469

12

